

POLJA

ČASOPIS ZA KULTURU, UMETNOST I DRUŠTVENA PITANJA

NOVI SAD - GODINA XXVI - CENA 20 DIN.

Tematski blok o igri
od 252 — 260. strane

avgust-septembar '80. broj 258-259

goran babić produžetak zime

Mladi pisci hrvatski
B—ić i K—ić,
studenti, svojodobno,
Pravnoga fakulteta
Sveučilišta u Zagrebu,
podstanari bijahu, tada,
na Remizi.

Zimske su noći na Trešnjevci
mrzle, studene, ledne,
a tih godina njih dvojica,
nasljedovatelji slavne naše
pravničke povijesti,
urođenog našeg smisla
za pravicu,
bijahu siromašni.

Nečim je valjalo ložiti
proždrljivu limenu peć,
a novca za ogrijev,
i milosti gazdaričine,
nije bilo nikako,
ni malo, ni najmanje.

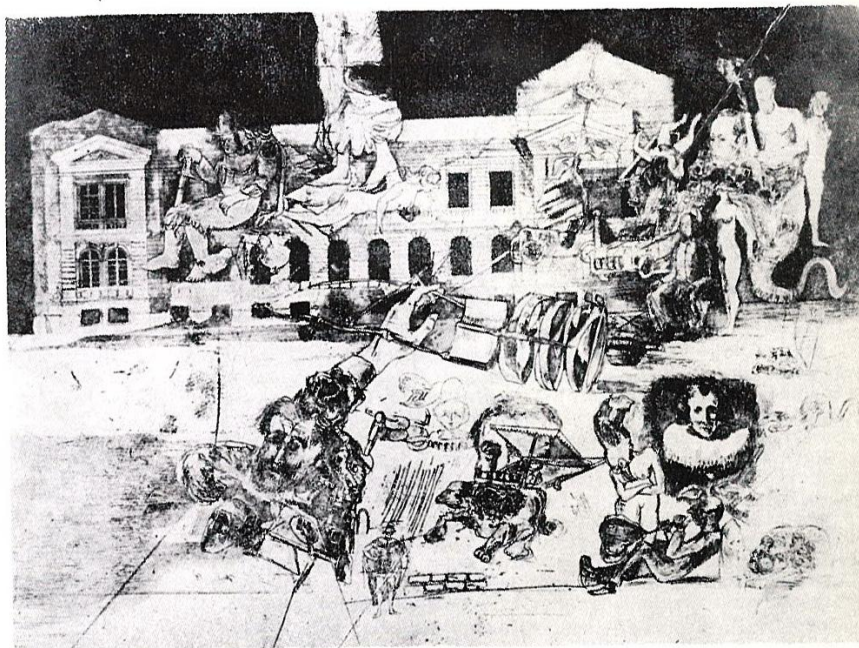
Stoga su krali, iz podruma,
iz arhive slavnog, višestoljetnog
Pravnog fakulteta
prašnjave vreće s indexima
onih godišta, žalosnih, čemernih,
41—og, 42—og, 43—eg
koje su slali u Rusiju,
na istočna bojišta,
da se ne vrate, nikada.

Time su B—ić i K—ić ložili, dakle, peć,
furunu podstanarsku,
grijući na njoj
slavonsku rakiju.

Divne studentske priče
o ženama, o njenim
dugim nježnim prstima, nogama,
priče tako slične
vojničkima, uz piće
i slaninu tu su se
pričale! Čarobne, mlade,
noći trešnjevačke!

Kroz dimnjak je u
nebo kuljao
bijeli dim. Dim činjenica,
kostiju, sramote i slave,
dim topovskog mesa,
dim velikog pakla
u kojem se narodi, po božanskoj pravdi,
spaljuju i prže.

Možda su mladi pisci
hrvatski te noći čitali
Kreležu. One njegove riječi
i redove koji o tome rječito

likovni prilozi na naslovnoj strani ; na stranama 253, 254, 257, 284, 291 i na posljednoj strani, grafike miodrage anđelkovića

govore. O stoljetnoj našoj
bijedi, bugi, bumilu.
Te noći, kažem,
kad su pjesnici ložili
mrtve svoje drugove
tako da im se
i zadnji zatre trag.

O daleke stepe, tajge,
mračne ruske šume!
Smrad porobljene Ukrajine
po kojoj gaze mliječni
hrvatski studenti!

Divlja su djeca oboružana,
okičena šarenim slikama, zastavama,
barjacima, s tjegovima, kopljima,
sabljama, moćima blažene
djeve Marije i velikoga Ante
Pavelića, oca Domovine, nasljednika
Starčevića, Kvaternika,
i Radića, Višeslava,
Domagoja, Zdeslava,
Trpimira, Branimira, Krešimira,
Milišava.

O sveta Krocijolo!
Frankopana, Zrinskih o mrski Mađari
nad kojima jaše i mačem ih reže
Jeličić ban!
Zar po strašnim tundrama
djece svoje prah rasipaš?

Ah, zato dokaz, dokaz o postanju,
zadnji njihov slikopis, iskaznicu
vrhovnoga Učilišta našeg
ti vjerno, predano i savjesno
čuvaš. Nek' znaju budući naraštaji
da onaj njihov predak,
koji ih nije začeo,
godišća Gospodnjeg tisuću
devetsto četrdeset, recimo,
treće, za Domovinu,
daleko, doduše, od Nje,
što je pao,
izgled'o je tako i tako
i iz Rimskoga prava
i Građanskog, obćeg, sve je,
gotovo, znao.

Krivično, je li, i tada,
predavao Krbek?

Dvadeset, međutim, godina
poslije,
u zrak će sniježni,
zagrebački,
imena, i lica, njihova
letjet'.

Da bi novi cvijet i cvat
inteligencije domaće
mogao preživjet',
uz luk i vino,
historijsku našu svijest.

Astafjev * Belančić * Bergman * Božović * Bročić * Grabovac * Ignjatović
* Jakšić * Konjović * Marić * Penjo * Savić * Stanesku * Tomka